

[28th September 1961]

III. PRESENTATION OF THE REPORT OF THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION,

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I, being the Chairman of the Committee on Subordinate Legislation, beg to present the Fifteenth and Sixteenth (Second Assembly) Reports of the Committee.

IV. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PAYMENT OF SALARIES AND REMOVAL OF DISQUALIFICATIONS (AMENDMENT) BILL, 1961.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg leave to introduce the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1961.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That leave be granted for the introduction of the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications (Amendment) Bill, 1961.’

The motion was put and carried, and leave was granted.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I introduce the Bill.

DEPUTY SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS FOREST (AMENDMENT) BILL, 1961 (L. A. BILL No. 42 of 1961).

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

‘That the Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No 42 of 1961), be taken into consideration.’

இது ஒரு சிறிய மசோதா. மெட்ராஸ் ஃபாரெஸ்ட் ஆக்ட்-ஐத் திருத்தம் செய்வதற்காக ஒரே ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டிருக்கிற மசோதா இது. இந்தத் திருத்தம் சந்தன மரங்கள் விற்பனையைப் பற்றியது. சந்தன மரத்தில் ஒரு சிறு துண்டாக இருந்தாலும் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. அதனுடைய விலை ஒவ்வொரு ஆண்டு எலத்திலும் அதிகரித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இவ்வளவு விலை மதிப்புள்ளதாக இருப்பதால் இதைத் திருடுவதற்கும் பல வழிகளைக் கையாளுகின்றார்கள் திருடுகின்றவர்கள். ஆகையால் இதை நிறுத்தவேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற தண்டனை போதாது. இன்னும் கடுமையான தண்டனை கொடுத்து இந்தக் குற்றத்தைத் தடுக்கின்ற முறையிலேதான் இந்தத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இப்போது எவ்வளவு சந்தன மரம் இருந்தாலும் அதை வைத்துக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க முடியாது. இந்தத் திருத்தத்தின் மூலமாக இனி லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும். 5 கிலோ கிராமுக்கு மேல்கையில் சந்தனக் கட்டை இருந்தால் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும், அப்படி லைசென்ஸ் இல்லாமல் வைத்திருந்தால் தண்டனை கொடுப்பது என்று திருத்தம். இந்தத் திருத்தத்தை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

‘That the Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 42 of 1961), be taken into consideration.’

28th September 1961]

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். காரணம் நம்முடைய காடுகளில் சந்தன மரம் தானாக உற்பத்தியாகக் கூடிய ஒரு செல்வம் என்றே சொல்லலாம். அதைப் பாதுகாப்பது மட்டுமல்லாமல் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும், திருடுகிறவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்போது சாதாரண மரம் வெட்டக்கூடியவர்கள் தவறிப் போய் சந்தன மரத்தை வெட்டிவிட்டால் கடுமையான தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் லாரியில் போகும் சந்தன மரம் பிடிபடுவது குறைவாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் சமீபத்தில் சில கேஸ்கள் பிடிக்கப்பட்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதைப் பற்றியும் நான் அறியாமலில்லை. கட்டுப்பாடுகளையும் மீறி, சந்தன மரங்களை வெட்டி எடுத்து வருவதிலும், அப்படி ஏதாவது மாட்டிக்கொண்டு வழக்கு போடப்பட்டாலும் அதிலிருந்து தப்பிக்கொள்வதைக் கலையாகப் பயின்ற சில அதிகாரிகளும் சில கண்டிராக்கர்களும் சேர்ந்து இதை ஒரு தொழிலாகவே நடத்தி வருகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரிகிறது. அதற்கென்றே ஒரு காங்கே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த காங்கே வேறேரு கேஸ்ஸி எறிய வேண்டியது அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். இப்போது 5 கிலோகிராமுக்கு அதிகமாக வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள், லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இது மட்டும் போதுமானது அல்ல. இன்னும் போதுமான பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். தனியார்களுக்கு சந்தன மரம் இருக்கக்கூடாது என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி வற்புறுத்தியுள்ளவர்களில் நானும் ஒருவன். தனியார் காடுகளில் இருந்தாலும் சரி, அரசாங்க வன இலாகாவின் காடுகளில் இருந்தாலும் சரி சந்தன மரங்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தான் சொந்தம் என்று ஒரு சட்டம் இருக்கவேண்டியது அவசியம். அந்த மாதிரியான ஒரு மசோதா கொண்டுவரவேண்டுமென்ற உத்தேசம் இருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், ஆனால் அப்படிப்பட்ட மசோதா இது வரையில் கொண்டுவரப்படவில்லை. இந்தத் திருத்த மசோதா அந்த உத்தேசத்தோடுதான் என்று முதலில் பார்த்தேன், ஆனால் அது அப்படி இல்லை. அந்த மாதிரி மசோதா கொண்டு வருவதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது. தனியார்களுக்கு காடு வைத்துக் கொள்வதற்கே அவசியம் இருக்கிறதா? பட்டா நிலங்களே 30 ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று கொண்டு வர அரசாங்கத்திற்குத் துணிவு வந்ததே, தனியார்களுக்கு ஏன் காடு இருக்கவேண்டும்? அவர்கள், சாதாரண மனிதர்களா? பெரிய பிரபுக்கள், மாஜி மகாராஜாக்கள் ஆகியவர்கள்தான் சொந்தக் காடு வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய காடுகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி காடுகளை எடுத்துக்கொள்வதில் காலதாமதம் ஆனாலும் அதில் இருக்கும் சந்தன மரங்களை எடுத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சந்தன மரத்தை வெட்டினார்கள் என்ற பெயரில் சாதாரணமாக விறகு கொண்டு போகின்றவர்கள் காட்டு இலாகாவினரின் ஹிம்ஸைக்கு உள்ளாகின்றார்கள். குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவிலும், திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ள காட்டுப் பகுதியிலும் தலைச் சுமையாக விறகு கொண்டு போகக்கூடியவர்கள், அல்லது சொந்தத் தோட்டத்திலிருந்து விறகு வெட்டி வண்டியில் நகரத்தில் இருக்கின்ற வீட்டுக்குக் கொண்டு போகக்கூடியவர்கள் ஹிம்ஸைப்படுத்தப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்கு மாதத்திற்கு இத்தனை கேஸ் போடவேண்டும் என்று இருப்பது போலத் தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய டைரியைப் பூர்த்தி செய்ய சாதாரண ஆசாமிகளைப் பிடித்து வழக்குப் போடுவது என்ற முறையில் ஃபாரெஸ்ட் இலாகா பொது மக்களுக்குத் தொல்லையாக இருக்கிறது போலீஸ் இலாகாவிற்கு அடுத்தபடி மக்களிடத்தில் செல்வாக்கு இழந்து வெறுப்புக்கு ஆளாகியிருப்பது ஃபாரெஸ்ட் இலாகா. ஏன் இப்படி இருக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு வித காரணங்கள் இருக்கலாம். ஃபாரெஸ்டிலே இருக்கும் செல்வத்தை இஷ்டம் போல் திருடலாம், அதற்கு இடைஞ்சலாக இருக்கிறார்கள் என்றால் வெறுப்பு ஏற்படலாம். ஆனால் அவர்களுக்கு வெறுப்பு இல்லை. ஏனென்றால் அவர்களுக்குள் ஒத்துழைப்பு இருக்கிறது. ஏழை

[Sri M. Kalyanasundaram]

[28th September 1961]

எளிய ஜனங்கள், கட்டணத்தைக் கட்டி, தழை பொறுக்க, அல்லது விறகு வெட்டிப் போகிறவர்கள் ஆகியவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்கள். பக்கத்து கிராமங்களில் குடியிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், தொழிலாளிகள், 10-12 அணுவிற்கு விறகு வெட்டி வற்று ஜீவனம் நடத்தக் கூடியவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கிறார்களே தவிர, கள்ளக் கடத்தல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்கள் செழிப்பாக இருக்கிறார்கள், உற்பாடமாக இருக்கிறார்கள், எந்த வழக்கு மன்றத்திற்கும், எந்த நீதிமன்றத்திற்கும் அவர்கள் பயப்படுவதில்லை என்ற முறை இருக்கிறது. இதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை செய்திருக்கிறார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு யோசனை. சந்தன மரத்திற்கு ஒரு ஆபத்தான வியாதி ஏற்பட்டிருப்பதாக அறிந்து வருத்தப்படுகிறேன். இதை குணப்படுத்த வேண்டும். இந்த வியாதி அதிகமாகப் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது, இந்த வியாதி பீடித்தால் மரத்தின் மதிப்பு ரொம்பவும் குறைந்துவிடுகிறது என்று சில அதிகாரிகள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.. இந்த வியாதியை குணப்படுத்த, அல்லது வராமல் தடுக்க இதுவரையில் நடத்திய ஆராய்ச்சிகள், சிகிச்சை நடவடிக்கைகள் போதுமானதாக இல்லை என்று அறிய வருந்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது நமக்கு அன்னியச் செலாவணியைத் தேடிக்கொடுக்கக்கூடிய பொருள். தமிழ் நாட்டுப் பண்புக் கேற்ப எந்த நல்ல காரியத்திற்கும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய பொருள். அப்பேர்ப்பட்ட பொருளை அழிய விட்டுவிடக்கூடாது, உற்பத்தியைக் குறைய விட்டுவிடக்கூடாது, இப்படி இந்த மாதிரி வியாதிகள் வராமல் செய்ய என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ, அதை இன்னும் விருத்தி செய்ய என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதற்கு தொகை செலவானாலும் இதைப் பாதுகாக்க, இந்த வியாதியைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி இந்த மசோதாவின் ஷரத்துக்களை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

10-00
a.m.

SRI T. IRUSAPPAN : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள்

கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதே நேரத்திலே இம்மாதிரி சந்தனக்கட்டைகளை நெடு நாட்களாக ஒரு சிலரால் வியாபாரமாகக் கருதி, அதைக் கள்ளக் கடத்தல் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இதிலே சர்க்கார் கூடுமானவரைக்கும் கவனம் செலுத்தினாலும், இந்த இலாகாவிலே இருப்பவர்கள் உடைந்தையாக இருந்து சில கள்ளக் கடத்தல் காரியம் நடக்கிறது என்பதை பலரும் பரவலாக அறிந்த உண்மை. அதைத் தடுப்பதற்கு அவர்களை யெல்லாம் பிடித்து, அதற்குக் கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதற்கு அதிகாரிகளுக்குத் தகுந்த உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். அதே நேரத்திலே காட்டிலாகாவில் இருக்கக்கூடிய காவலர்கள், அவர்களுக்குப் போதிய சம்பளம் உயர்வு இல்லாத காரணத்தால் இம் மாதிரி பல முறைகளைக் கையாள வேண்டிய நிலைமை எழக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அதே நேரத்திலே ஏழையாக இருக்கக்கூடியவர்கள், அன்றாடம் விறகு வெட்டி பிழைக்கக் கூடியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வழக்கமாக விறகு வெட்டிக்கொண்டு வந்தால், அவர்களை இம்சிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, இம்மாதிரி பெரிய திருட்டுப் போவதைப் பிடிப்பதற்கு அவர்கள் ஆவன செய்வதில்லை. ஏழைகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள், ஏறா, இரண்டனு கட்டிவிட்டு, விறகு கொண்டு வரும்போது, அவர்கள்மீது கேஸ்கள் போட்டு இம்சிக்கப்படுகிறார்கள். இதை சர்க்கார் கவனித்து, இம்மாதிரி ஏழைகளாக இருக்கக்கூடியவர்களையும், அன்றாடம் விறகு வெட்டி பிழைக்கும் பாமர மக்களையும், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு பாதுகாப்பளிக்க வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே காட்டிலே தனிப்பட்டவர்கள், ஜாக்கி என்று சொல்லக் கூடிய மலைவாசிகள், அங்குள்ள பெரிய மிராசதார்கள் தனிப்பட்ட முறையிலே சந்தன மரங்களை பயிர் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அது

28th September 1961] [Sri T. Irusappan]

அவர்கள் கையிலே இருக்கிற காரணத்தினால், சர்க்கார் நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய மரங்களையும் மற்ற மரங்களோடு சேர்த்து வெட்டுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், அந்த காடுகள் ஜாக்கி என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு உரிமையாக இருப்பதால், அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நேரத்திலே எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த மாதிரி சந்தனக் கட்டைகள் போவதையும் சர்க்கார் தடுக்கவேண்டும். அதற்கு தனிப்பட்டவர்கள் வசம் இருக்கக்கூடிய ஜாக்கியும், காட்டையும் சர்க்காரே எடுத்துப் பராமரிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே, சேலம் திருச்சி போன்ற இடங்களிலே சந்தன மரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்ற உண்மை கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். அதனால் சந்தனத் தொழிற்சாலைகள் வைத்தால், இன்றையத் தினம் தமிழ் நாட்டிற்கு வேண்டிய சந்தனத் தைலம், அதே நேரத்திலே சந்தன பத்திகள் போன்ற பிற பொருள்களும் உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆகவே, திருச்சி, சேலம் போன்ற இடங்களில் இதற்கான தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்தி, தொழில் வாய்ப்பை உண்டாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஸார், நமக்கு முன்னால் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய திருவாளர் எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் மிகத் திட்டவாட்டமாக எடுத்து விளக்கிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. இப்போது சந்தனக்கட்டை என்று சொன்னால், அது சாதாரண விஷயமல்ல. போன்ற வாரத்தில்கூட, நான் இந்தச் சட்டசபையிலே சாண்டில்ஷ் ஆயில் தயாரிப்பதற்கான வாய்ப்பு இந்த அரசாங்கத்திற்கு கிடையாதா? ஏற்கெனவே தனியார் ஒருவர் வைத்துக்கொண்டு வந்தார். அது இப்போது மூடப்பட்டு இருக்கிறதே, அதையாவது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு நடத்துமா? என்று கேட்ட நேரத்திலே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள்கூட பதில் கொடுத்தார்கள். சாண்டில்ஷ் ஆயில் தயாரிப்பதைவிட, அதை அப்படியே விற்பதிலேதான் ரொம்ப அதிகப்படியான லாபம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னார்கள் அதிலே குறிப்பாக, ஒரு ரூபாய் விற்பதை 10 ரூபாய்க்கு மேற்கொண்டு விற்பதாக இருக்கிறதா அல்லது அதற்கு மேலும் விற்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா அல்லது தங்கத்தைவிட அதிக விலை கிடைப்பதாக இருக்கிறதா என்று மதிப்பிட்டுப் பார்த்தால், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இது சாதாரண ஆட்களால் வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. பெரிய மனிதர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள், ஆட்களை வைத்து அதை வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள். அப்படி வெட்டிக்கொண்டு போவது, சாதாரண ரூபத்திலே போகிறதா என்றால், அதுவும் கிடையாது. சிறிய துணைகளாக வெட்டி, அதை ரொம்ப அழகாக பெட்டியிலே போட்டு, அதுவும்கூட ரயிலிலே மூன்றாவது வகுப்பிலே போவதில்லை, லாரியிலேயும் போவதில்லை, முதல் வகுப்பிலே போகிறது. அப்படி எடுத்துக்கொண்டு போவதை பம்பாய், கல்கத்தா, டெல்லி போன்ற வடநாட்டுக்குக் கொண்டுபோய், பேஸ் பவுடர் போன்ற பல ரூபத்திலே இதற்கு அதிகப்படியான விலை கிடைக்கக்கூடிய, விற்கக்கூடிய காரணத்தினாலே இருப்பதால்தான், இதுபோன்ற விலை உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகளை இன்றைக்கு இவ்வாறு திருட்டுத்தனமாக எடுத்துக்கொண்டு போய் பாழ்படுத்தக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் இதுபோன்ற நல்ல லாபம் தரக்கூடிய விஷயத்திலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி, எந்தெந்தப் பொருள்கள் அதிக லிருந்து இன்றைக்குச் செய்யப்படுகிறதோ, அதுபோன்ற பொருள்களை செய்யக்கூடிய விதத்திலே சர்க்கார் துறையிலே ஆரம்பிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால், அந்த லாபத்தை சர்க்காரே அடைவதற்கு வழியிலேயும். அது மாத்திரமல்ல. ஏழைகள் அதனால் பாதிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்க முடியாது. மேலும் அதிகப்படியான காவல் போட்டு, இதை நல்ல

[Sri V. K. Kothandaraman] [28th September 1961]

முறையிலே பந்தோபஸ்து செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்க வேண்டும். தனியார் இடத்திலே இருக்கக்கூடிய, காட்டிலே இருக்கக்கூடிய சந்தனக் கட்டைகளை யெல்லாம் கூட, இன்றைக்கு தாங்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படித் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு, மேலும் அதிகப் படியான சந்தன மரங்களை இந்தச் சர்க்காரே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அப்படி உற்பத்தி செய்யும்போது, இந்த விலை உயர்ந்த சந்தனக் கட்டைகளை திருட்டுத்தனமாக கொண்டுபோக முடியாத அளவுக்கு அதிலே கவனமும் செலுத்த வேண்டும். எனக்குத் தெரியும், பல பேர்கள் ஹைகோர்ட் வரைக்கும் போய் ஒன்றுமே இல்லாமல் தப்பிக்கக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படி செய்பவர்களுக்கு சும்மா சாதாரண தண்டனை கொடுக்கக் கூடாது. அப்படி சாதாரணத் தண்டனை கொடுத்தால் போதாது. இதிலே விதித்திருக்கக்கூடிய தண்டனை சாதாரண தண்டனை, தான். தண்டனையை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம் லட்சக் கணக்கான மதியுள்ள பொருள்களாக இந்த சந்தனக் கட்டைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, மேலும் இந்த தண்டனையைக் கடுமைப்படுத்த வேண்டும், அந்த முறையிலே இந்தச் சட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Deputy Speaker, Sir. While supporting the Bill under discussion I would like to make a few observations. From sandalwood we get soap, scents, etc. Of late in the recent auction the bid has considerably gone up and the income on that account to the State Government has also gone up by so many thousands of rupees. In spite of the rigid control that has been exercised by Government, we still hear reports about the illicit export of sandalwood. Even though deterrent punishments have been provided for in the old Act and also in the new Act, still there has been wholesale export of sandalwood to the neighbouring States. While we admit that illicit export should be put down by an iron hand, still Government should relax the rules so far as temple authorities and bona fide users are concerned.

We find that on account of this timber transit visa, people are put a lot of inconvenience and as Sri M. Kalyanasundaram has pointed out, here and there we find there has been undue harassment and even bullock carts have been detained at the chowki posts. I know a case where they have been detained for the whole night. Such cases should be avoided. While granting permission, some permanent licence to temple authorities and bona fide users may be given without adopting all these procedures. The present procedure involves a lot of delay and inconvenience, even if it is 5 kilogrammes. I am of opinion that some more quota should be given to the private users and to the temples. While I appreciate Government's intention to put down all the illegal things at least this aspect of the question should be taken into consideration and some leniency should be shown to the private users by giving them the necessary permission. Thank you.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது குறித்து நான் அவர்களுக்கு

28th September 1961] [Sri M. Bhaktavatsalam]

நன்று செலுத்துகிறேன். இம்மாதிரி கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டு, சந்தன மரங்கள் திருடுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதிலே எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி அபிப்பிராயம் இருக்கிறது.

ஆனால், முதலில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் முக்கியமாக அதிகாரிகளைப்பற்றி சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கும்பொழுது அவர்கள் பேரில் கோபம்தான் வருகிறது. முதலில் போலீஸார், அதற்குப் பிறகு காட்டிலாகா அதிகாரிகள், தவறுதல் யாருக்கும் இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. நம்மிடத்திலும் இருக்கலாம். வனச் செல்வத்தை பாதுகாக்க வேண்டும், சந்தனச் செல்வத்தை பாதுகாக்க வேண்டும், அதுவும் சந்தனச் செல்வம் ரொம்பவும் அருமையானது. அதைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால் அது சில பேர்களுக்கு பிடிக்கவில்லை. பொதுவாக அதிகாரிகள் தவறுதலாக நடந்து கொள்ளுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அதிகாரிகள் ஒருவர், இருவர் பேரில் ஏதாவது தவறுதல் இருந்தால் இருக்கலாம். பொதுவாக அவர்கள் நல்ல முறையில் கண்காணித்துத்தான் வருகிறார்கள். இது கஷ்டமான வேலை. அவர்கள் சில சமயங்களில் ஆபத்துக்குக் கூட உள்ளாகிறார்கள். ஊரார் சேர்ந்துகொண்டு அவர்கள் இஷ்டம்போல் எடுத்துக்கொண்டு வருவதைத் தடுத்தால் அவர்களுக்கு ஆத்திரம் வருகிறது. ஆத்திரம் வந்து அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள், இடையூறுகூட செய்கிறார்கள். ஆகவே, சட்டத்திலும் இதற்கு உதவி அளிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொன்று கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னார்கள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு என் விட்டுவைக்க வேண்டுமென்று. அவர்களுக்கு காடு எதற்கு என்று சொன்னார்கள். அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். சந்தன மரங்கள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கிறது என்றால் காட்டிலே ஒன்றாமில்லை. சொந்த பட்டா நிலத்திலே அவர்கள் பயிரும் இடுவார்கள், வேறு மரங்களும் இருக்கும், நடுவே சந்தன மரம் இருக்கும். அதை அவர்களிடத்திலிருந்து அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. வெற்றுக் காடாக இருந்து அதில் சந்தன மரங்கள் இருந்தால், அதை 'நாஷனலைஸ்' பண்ணலாம். ஆனால் ஒருவருடைய சொந்த பட்டா நிலத்தில் 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர் நிலத்தில் நடுவே சந்தன மரம் இருந்தால், அதை 'அக்வையர்' செய்யவேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. (ஸ்ரீ எம். கலியாணசுந்தரம் : மரத்தை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளலாமே.) அவர்கள் சந்தன மரத்தை வெட்டினால் அதை சர்க்காருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. சர்க்கார் அந்த மரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு என்ன மதிப்பு என்று போட்டு பணத்தை அவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் மரத்தை தனியாக விற்கவே முடியாது. இது கண்டிப்பாக அமுலில் இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் பட்டா நிலத்திலிருக்கிற சந்தன மரத்தை வெட்டினால் அதைச் சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு அவர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து பணம் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அதற்கு ஒரு மதிப்பு போட்டு பணம் கொடுக்கிறோம். அம்மாதிரி மரங்கள் எல்லாவற்றையும் வாங்கி அரசாங்கத்தினுடைய ஸ்டாக்கில் சேர்த்து, பிறகு பொது வலத்திலே விற்கப்படுகிறது.

காட்டிலிருந்து ஏழைகள் மரங்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள், அவர்களை அதிகாரிகள் தொந்தரவு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள் கனம் அங்கத்தினர் வி. கே. ராமசுவாமி முதலியார் அவர்கள். 'டிம்பர் டிரான்ஸிஸ்ட் ரூல்ஸ்' இருக்கின்றன. சந்தன மரத்திற்கு மாதிரியும் அல்ல. காடுகளில் இருக்கிற மற்ற எல்லா மரங்களையும் திருடுவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் நோக்கம். சொந்தப் பட்டா நிலமும் இருக்கிறது. பக்கத்திலேயே காட்டு நிலமும் இருக்கிறது. சொந்த நிலத்திலிருந்து எடுத்துக்கொண்டு வருவதாகச் சொல்லிவிட்டு, காடுகளிலிருந்து திருடிக்கொண்டு வருவதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதற்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [28th September 1961]

காகத்தான் இந்தக் கட்டுப்பாடு. முன்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி குறிப்பிட்டபொழுது இதைத் தளர்த்துவதாகச் சொன்னேன். தளர்த்தியிருக்கிறோம். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரிடமிருந்து பெர்மிஷன் வாங்கிக்கொள்ளலாம், காட்டிலாகா அதிகாரிகளிடமிருந்தும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று வைத்திருக்கிறோம். அவ்வாறு அதைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம். இருந்தாலும் கட்டுப்பாடு ஓரளவுக்கு வேண்டியிருக்கிறது.

ஐந்து கிலோகிராமுக்கு மேலே அதிகமாக வேண்டியிருக்கலாம் கோவில் போன்றவைகளுக்கு என்று சொன்னார்கள். அம்மாதிரி வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு தடையில்லை. ஆனால் ஜில்லா பாரெஸ்ட் அதிகாரி அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும். அவ்வாறு அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு வைத்துக் கொள்ளலாம். ஏனென்றால் அப்பொழுதுதான் நமக்குத் தெரியும் யார் எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள், தவறு நடக்கிறதா என்று. கோவில், சுவாமி என்று சொல்லிவிட்டு வேறு வியாபாரம் செய்தால் தெரிந்துகொள்ள முடியும். அதனால்தான் 5 கிலோகிராமிற்கு மேலே வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகிறோம்.

‘ஸ்பைக் டிலிவரி’ என்று சந்தன மரத்திற்கு வருகிற வியாதியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது கவலைப்படக்கூடிய விஷயம்தான். அதுபற்றி ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆராய்ச்சி செய்து, அதைத் தவிர்க்க வேண்டும், சந்தன மரங்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று நாம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், முன்பு அபிப்பிராயம் தெரிவித்தது போல, இதை எண்ணையாக மாற்றி விற்கலாம், லாபம் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். இதுபற்றி நாம் நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்த்திருக்கிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் துறையிலே இப்பொழுது ஆயில் பாக்கரி இருக்கிறது. கொஞ்சம் ஆயில் அன்னிய நாடுகளுக்குக்கூட ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அன்னிய நாட்டில் இதற்கு நல்ல மார்கெட் இருக்கிறது. அன்னிய நாட்டில் ஆயில் என்ன விலை போகிறது, அன்னிய நாட்டு மார்கெட் எப்படியிருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால், வேறு ஒரு தொல்லையும் இல்லாமல் சந்தனமரத்தை ஆண்டுதோறும் பாக்கரி வைத்திருப்பவர்களுக்கு விற்பதுதான் அரசாங்கத்திற்கு லாபம் என்பது நிச்சயமாக புலப்பட்டிருக்கிறது. மைசூர் அரசாங்கம் ஆயில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக்கூட மரம் போதவில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் வந்து மைசூர் அரசாங்கமும் வாங்குகிறார்கள். இப்பொழுது நடைபெறுகிற முறைதான் சர்க்காருக்கு மொத்தத்தில் லாபம் தரக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்துதான் ஆயில் பாக்கரி வைப்பதை தனிப்பட்டவர்களுக்கு விட்டு விட்டோம்.

தண்டனை போதாது என்று சொன்னார்கள். எப்பொழுதும் சட்டம் செய்கிறபொழுது சாதாரணமாக நாம் குறைந்தபட்ச தண்டனை என்று போடுவது இல்லை. அதனால் ஒரு வருஷம் என்று போட்டிருக்கிறோம். அபராதமும் போட்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேலே போடவேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் கருதுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 42 of 1961), be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill.”

28th September 1961]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move the following amendment—

“ In the proposed new section 21 (1) of the Principal Act, for the words “ one year ”, substitute the words “ not less than one year and not exceeding two years ”.”

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER : The clause and the amendment are before the House for discussion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சந்தணமரத்தைப்பற்றி பிரமாதமாக வாணாவ புகழ்ந்து விட்டு, இதனுடைய முக்கியத்துவத்தை பிரமாதமாக உணர்ந்ததற்குப் பிறகு இப்பொழுது ஒரு வருஷம் வரையில் நாங்கள் தண்டனை விதிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வருஷம் என்று புத்தகத்தில் இருக்கலாம். பதினைந்து நாட்கள், ஒரு மாதம் என்று கூட கோர்ட்டில் தண்டனை கொடுக்கலாம். இதுதான் இப்பொழுதுள்ள நிலைமை, கோர்ட்டுகளில் நடப்பது. ஆகையினால்தான் நான் சொல்லுகிறேன் இவ்வளவு முக்கிய மான மரம் திருடுப்போவதை தடுக்க வேண்டுமென்றால் தண்டனை கடுமையாக இருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் பெரிய ஆட்கள் ஒரு மாதம் தானே, மூன்று மாதங்கள்தானே உள்ளே இருந்துவிட்டு வந்துவிடலாம் என்ற அளவுக்கு துணிந்து இன்னும் கொஞ்சம் தீவிரமாக இதில் ஈடுபடக் கூடிய நிலைமையான் ஏற்படும். ஆகையினாலே சந்தண மரங்கள் திருட்டுப் போகாமல் இருக்க வேண்டும், அதற்காக கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்ற மனோபாவம் இருக்குமானால், குறைந்த பட்சம் ஒரு வருஷம் தண்டனை, அதை இரண்டு வருஷங்கள் வரையில் நீடிக்கலாம் என்ற முறையில் இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு பயம் பிடிக்கும், சர்க்கார் சொத்தும் நல்ல முறையில் பாதுகாக்கப்படும். ஆகவேதான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன் ‘ one year ’ என்பதற்குப் பதிலாக, not less than one year and not exceeding two years என்று போடுவதற்கு. ஆகவே, தயவுசெய்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, this is an Act of 1882. I am having the Eighth Edition (1952) of the Madras Code with me and I find that “ Magistrate ” has been defined as a Magistrate of the first or second class and includes a Magistrate of the third class when he is specially empowered by Government to try forest offences.” I also find that in Chapter VI of the Act there is provision for the appointment of a Forest Court. Now we are fixing a fine of Rs. 10,000. Chapter VI dealing with Forest Court also says that the Court will be governed by the provisions of the Criminal Procedure Code. Sir, in the Criminal Procedure Code I find that First-class Magistrates can award a sentence only up to two years’ imprisonment and impose a fine up to Rs. 2,000. If the fine goes above Rs. 2,000 and the maximum is fixed at Rs. 10,000, possibly the case will have to be tried by a Sessions Court. There is provision in the Forest Act for confiscation, for compounding offences, for appeals under section 14 and for the trial of offences by Magistrates. If the term “ Magistrate ” as defined in section 2 of the old Act refers only to a First-class Magistrate, I would like to have an elucidation from the Government as to whether they intend that these cases should go to a Sessions Court. I do not

[Sri R. Srinivasa Iyer] [28th September 1961]

say that they should not, but the question is that there should be a preliminary enquiry and all that. In the new amended sections 21, 26 and 36, we are raising the fine to Rs. 10,000. While doing so, I think it will be better if the Government take into consideration the points that I have just now raised. It is no doubt necessary that we should take care to see that sandalwood was not illicitly cut and removed from the forests. But, the point that I have raised should be cleared. Because, we do not have any procedure evolved enabling the Magistrates to deal with such cases, and they are empowered to levy only a lesser amount as fine. That is what I see from the Criminal Procedure Code. I am not able to find any provision in the Forest Act also regarding this aspect of the matter. So, I request that proper provision may be made to clear the point raised by me with a view to implementing the punishment that the Government want to impose on the offenders coming under this Act.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இந்தப் பிரிவிலே நண்பர் கோதண்டராமன் திருத்தத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளா விட்டாலும்கூட, சிறை தண்டனை அவசியம் என்பதை உணர்ந்து—இப் பொழுது இருப்பது அபராதமோ அல்லது சிறை தண்டனையோ என்பது—அபராதம், சிறை இரண்டுக்கும் என்று, “ஆர்” என்பதற்குப் பதிலாக, “அண்ட” என்று இருந்தால், குற்றம் செய்கிறவர்களுக்கு பயம் இருக்கும். ஆகவே அந்த விதமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பதை கனம் அமைச்சரவர்களே ஒத்துக்கொண்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

*** THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தக் குற்றத்திற்கு இன்னும் கடுமையான தண்டனை இருக்க வேண்டும், அதற்குரிய வகையில் சட்டம் அமைய வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். கடுமையான தண்டனை இருந்தால்தான் பயம் இருக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனால், நாம் சாதாரணமாக இப்படிச் சட்டம் செய்யும்போது எல்லாச் சட்டங்களிலும், குறைந்த பட்ச தண்டனை இவ்வளவு என்று போடுவது வழக்கமில்லை, அதிகப் பட்ச தண்டனையைத்தான் குறிப்பது வழக்கம். நீதிபதிகளே, இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தை உணர்ந்து தண்டனை வழங்குவார்கள். கனம் கல்யாணசுந்தரம் சொன்னதுபோல, சிறை தண்டனை, அபராதம் என்று இரண்டும் போட வேண்டுமானால், இதில் குற்றங்கள் பலவிதமாக இருக்கும். சில நேரங்களில் “டெக்னிகல்” குற்றம் என்று இருக்கலாம். ஐந்து கிலோ கிராம் என்பதற்குப் பதிலாக, தெரியாத காரணத்தினால், ஆறு கிலோகிராம் இருக்கலாம். அதையும் கவனிக்க வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் சொன்னதுபோல குறைந்தபட்ச தண்டனையை குறிப்பது சரியல்ல. ஆகவே, சட்டத்தை அப்படியே நிறைவேற்றுவதுதான் நல்லது. பின்னால் அனுபவத்தின்பேரில் அவசியம் ஏற்பட்டால், ஏதாவது மாற்றம் வேண்டுமானால், அதைச் செய்யலாம்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீனிவாச அய்யர் 10 ஆயிரம் ரூபாய் அபராதத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது கிரிமினல் பிரொசீஜர் கோட்படித்தான் நடக்கும். அதற்கு மேல் பின்னால் விதிகள் என்ன என்று விதிக்கப்படும். அதைப் பற்றி பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்போதைக்கு அப்படியே நிறைவேற்றுவதுதான் சரியாக இருக்கும். அப்படியே இந்த மசோதாவை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment was put and lost.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3, 4 and 5 were put and carried.

28th September 1961]

Clause 6

DEPUTY SPEAKER: In view of an earlier verdict of the House on an identical amendment, the amendment given notice of by Sri V. K. Kothandaraman to this clause is out of order.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ That clause 8 do stand part of the Bill.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“ After the words ‘ Every rule made ’, insert the words ‘ by the Government.’ ”

ஸார், இந்த திருத்தம் அவசியம்; மத்திய சட்டமும், ராஜ்ய சட்டமும் இருக்கின்றன; இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ராஜ்ய சட்டம் சம்மந்தப்பட்டவரை மூல்கள் செய்யலாமே தவிர வேறு விதத்தில் செய்வதற்கில்லை. ஆகவேதான் இந்தத் திருத்தம்.

The amendment was put and carried.

Clause 8, as amended, was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I move—

“ That the Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 42 of 1961), as amended, be passed.”

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“ That the Madras Forest (Amendment) Bill, 1961 (L.A. Bill No. 42 of 1961), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS CITY POLICE (AMENDMENT) BILL, 1961.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I beg to introduce the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961 and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Sir, I move the following amendment—

“ That the Madras City Police (Amendment) Bill, 1961 be referred to a Select Committee consisting of—Members of the Legislative Assembly.”

SRI M. KALYANASUNDARAM: I second the amendment, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The motion and the amendment are before the House for discussion.